

สรุปผลการประชุม

คณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาน้ำแร่ธรรมชาติ (Codex Committee on Natural Mineral Waters) ครั้งที่ 8
ระหว่างวันที่ 11 – 15 กุมภาพันธ์ 2551 ณ เมืองลูกาโน สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมประกอบด้วยประเทศสมาชิก 46 ประเทศ องค์การสมาชิก 1 องค์การ องค์การระหว่างประเทศ 1 องค์การ และผู้สังเกตการณ์จากองค์การต่างๆ 2 องค์การ รวม 116 คน โดยมี Mrs. Awilo Ochieng-Pernet, Codex Alimentarius, International Food Safety and Nutrition Issues, Division of International Affairs, Swiss Federal Office of Public Health ทำหน้าที่ประธานการประชุม และมีการประชุมทั้งสิ้น 6 วาระ ผลการประชุมที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ที่ประชุมรับทราบมติของคณะกรรมการ (Codex Alimentarius Commission) ที่ขอให้คณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาน้ำแร่ธรรมชาติ เริ่มงานอีกครั้งหลังจากมีการประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2001 โดยให้พิจารณาการปรับแก้ไขมาตรฐานแร่ธรรมชาติของโคเด็กซ์ในหัวข้อ 3.2 ที่เกี่ยวข้องกับค่ากำหนดของปริมาณสารที่มีผลต่อสุขภาพ (health-related limit) เนื่องจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประเมินความเสี่ยงของสารต่างๆ ในน้ำดื่มใหม่ และได้แก้ไขแนวทางสำหรับคุณภาพน้ำดื่ม (WHO Guideline for Drinking Water Quality; GDWQ) ใหม่ในปี 2006 เป็นฉบับ 3rd edition, Volume 1 ทำให้ค่ากำหนดบางค่าไม่สอดคล้องกัน

2. ผู้แทนจากองค์การอนามัยโลกให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับ Guideline ไว้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ของการกำหนด Guideline เพื่อคุ้มครองสุขภาพของประชาชน โดยอาศัยข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่และอาศัยหลักฉันทามติ (scientific consensus)
- Guideline นี้ไม่ได้เป็นมาตรฐานบังคับ แต่เพื่อให้ใช้เป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในการกำหนดมาตรฐานหรือกฎระเบียบ โดยเป็นข้อกำหนดต่ำสุดสำหรับความปลอดภัย ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำด้วย
- มีจุดมุ่งหมายให้ใช้กับน้ำที่มีวัตถุประสงค์ใช้ในประเทศทั้งหมด ซึ่งรวมถึง การบริโภค การชำระร่างกาย และการเตรียมอาหาร
- การคำนวณการได้รับสัมผัสได้ใช้ตามหลักการของ Environmental Health Criteria (EHC) monograph 170 ซึ่งใช้ค่า 1 ลิตรสำหรับเด็กน้ำหนัก 10 กิโลกรัม ค่า 0.75 ลิตรสำหรับทารกน้ำหนัก 5 กิโลกรัมและค่า 2 ลิตร (daily per capita) สำหรับผู้ใหญ่ น้ำหนัก 60 กิโลกรัม อย่างไรก็ตามจากข้อมูลการศึกษาในแคนาดา เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา พบว่าปริมาณการบริโภคเฉลี่ย (average per capita) สำหรับผู้ใหญ่ต่ำกว่า 2 ลิตร และปริมาณการได้รับน้ำจะผันแปรตามสภาพอากาศ กิจกรรมและวัฒนธรรม

- สำหรับค่าบางค่าที่กำหนดไว้เป็นค่าชั่วคราว (provisional guideline value) มีสาเหตุจากข้อจำกัดด้านการวิเคราะห์ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดปริมาณที่ปฏิบัติได้ (practical quantification limit) หรือด้านเทคนิคเนื่องจากปัญหาในการบำบัดน้ำ (treatment) หรือมีข้อจำกัดของค่าความไม่แน่นอน (uncertainty)

นอกจากนี้ผู้แทนองค์การอนามัยโลกได้แจ้งว่า Guideline ฉบับ 4th Edition จะกำหนดในปี 2009 และจะกำหนดข้อมูลการบริโภคน้ำดื่มของโลก

3. ที่ประชุมพิจารณาการปรับแก้ไขมาตรฐานแร่ธรรมชาติของโคเด็กซ์ในหัวข้อ 3.2 ที่เกี่ยวข้องกับค่ากำหนดของปริมาณสารที่มีผลต่อสุขภาพ (health-related limit) แล้ว มีมติดังนี้

3.1 เห็นควรพิจารณาการแก้ไขค่ากำหนดปริมาณเป็นกรณีๆ ไป และเห็นว่าค่ากำหนดของโคเด็กซ์ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องตามแนวทางขององค์การอนามัยโลก โดยขอให้คำนึงถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และหลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงของโคเด็กซ์ รวมถึงคุณลักษณะเฉพาะ (specific characteristics) ของน้ำแร่ธรรมชาติ ข้อกำหนดสำหรับการป้องกันแหล่งน้ำจากการปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อม ข้อมูล/รูปแบบการบริโภคน้ำแร่ธรรมชาติที่มีอยู่ และปัญหาในการค้าระหว่างประเทศ ในการพิจารณาด้วย

3.2 ที่ประชุมพิจารณาการแก้ไขค่ากำหนดปริมาณสารที่มีผลต่อสุขภาพแล้ว มีมติดังนี้

3.2.1 ยืนยันค่ากำหนดปริมาณสารของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม เนื่องจากเห็นว่าสอดคล้องกับแนวทางขององค์การอนามัยโลกและเห็นว่าค่ากำหนดดังกล่าวเหมาะสมแล้ว ซึ่งสอดคล้องตามท่าทีของประเทศไทย จำนวน 8 สาร คือ

(1) สารหนู (arsenic) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.01 mg/l คำนวณเป็นสารหนูทั้งหมด (total arsenic) โดยมีความเห็นว่า ค่ากำหนดขององค์การอนามัยโลกเป็นค่ากำหนดชั่วคราวเนื่องจากมีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่จำกัด และสารหนูเป็นหนึ่งในสารที่เป็นอันตรายที่สุด และมีความเสี่ยงสูงที่ระดับการได้รับสัมผัสที่ต่ำมาก

(2) แบเรียม (barium) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.7 mg/l และเพิ่มเติม footnote ว่า “pending further review of new scientific data by an appropriate scientific body to be determined by FAO/WHO” ทั้งนี้ในการพิจารณาผู้แทนจอร์เจียแจ้งว่าแบเรียมเป็นสารที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งจะพบในปริมาณมากหากน้ำแร่ธรรมชาติที่ได้จากแหล่งน้ำที่อยู่ลึกมาก ซึ่งจะสูงกว่าค่ากำหนดขององค์การอนามัยโลก และยังไม่มีความพิสูจน์ว่าปริมาณการบริโภคน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่พบปัญหาที่มีต่อสุขภาพมาเป็นเวลานาน จึงขอเพิ่มค่ากำหนดเป็น 2 mg/l และเห็นว่าการกำหนดค่าที่ 0.7 mg/l จะทำให้เกิดปัญหาในการค้าระหว่างประเทศได้ และผู้แทนองค์การอนามัยโลกได้ชี้แจงว่าค่ากำหนดขององค์การอนามัยโลกเป็นค่าที่เกา (conservative) และค่า margin of safety ของแบเรียมมีค่าสูง แต่ที่ประชุมมีความเห็นขัดแย้งกันมากและไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้แทน European Community (EC) จึงเสนอค่าที่ 1 mg/l เพื่อประนีประนอม อย่างไรก็ตาม

ตามที่ประชุมเห็นว่าค่ากำหนดที่ 1 mg/l ไม่ได้แตกต่างจากค่ากำหนดเดิมและค่ากำหนดที่จอร์เจียเสนอ อีกทั้งยังไม่อยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย ผู้แทนสหรัฐอเมริกาจึงเสนอให้เพิ่มเติม footnote ว่า “จนกว่าจะมีการทบทวนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ใหม่โดยองค์การวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมซึ่งได้รับการตรวจสอบโดย FAO/WHO (pending further review of new scientific data by an appropriate scientific body to be determined by FAO/WHO)” แต่ที่ประชุมยังไม่ได้มติเป็นเอกฉันท์ จึงตั้ง consultation group เพื่อหารือนอกกรอบว่าจะกำหนดค่าเท่าใด ซึ่ง consultation group มีมติให้คงค่าที่ 0.7 mg/l และเพิ่มเติม footnote ตามข้อเสนอของสหรัฐอเมริกา

(3) แคดเมียม (cadmium) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.003 mg/l

(4) โครเมียม (chromium) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.05 mg/l คำนวณเป็นโครเมียมทั้งหมด (total chromium)

(5) ไซยาไนด์ (cyanide) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.07 mg/l

(6) ตะกั่ว (lead) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.01 mg/l

(7) ซีลีเนียม (selenium) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.01 mg/l

(8) ไนเตรท (nitrate) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 50 mg/l โดยพิจารณาควบคู่ไปกับสารไนไตรท์ (nitrite) เนื่องจากไนเตรทสามารถเปลี่ยนรูปไปเป็นไนไตรท์ได้ และผู้แทนองค์การอนามัยโลกได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผลรวมของอัตราส่วนของความเข้มข้นของแต่ละสารไม่ควรเกิน 1 ซึ่งถ้าคณะกรรมการรับค่ากำหนดไนไตรท์ตามโคเด็กซ์เดิม (0.02 mg/l) ซึ่งน้อยกว่าค่าขององค์การอนามัยโลก (0.002 mg/l) หลายเท่า ก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงค่าจากการรวมไนเตรทและไนไตรท์

3.2.2 ยืนยันค่ากำหนดปริมาณสารของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก เนื่องจากเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขค่ากำหนดให้สอดคล้องกับขององค์การอนามัยโลก เนื่องจากสามารถปฏิบัติได้และเห็นด้วยที่จะคงค่าต่ำกว่าระดับที่สามารถคุ้มครองสุขภาพของผู้บริโภค จำนวน 4 สาร คือ

(1) พลวง (antimony) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.005 mg/l ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก (ที่ 0.02 mg/l) ทั้งนี้ไม่มีประเทศใดเสนอเพิ่มหรือลดค่ากำหนดของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม รวมถึงประเทศไทยเนื่องจากเห็นว่า จากข้อมูลผลการวิเคราะห์น้ำแร่ธรรมชาติที่บริษัทส่งให้พบว่า มีส่วนใหญ่มูลค่าของพลวงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 0.005 mg/l ส่วนค่าการวิเคราะห์ที่พบว่าอาจมีปัญหามากเกิน 0.005 mg/l เนื่องจากผลการวิเคราะห์ปริมาณพลวงที่ได้จากบริษัทหนึ่ง จำนวน 1 ตัวอย่างให้ผลที่น้อยกว่าค่า limit of quantification (LOQ) ที่ระดับ < 0.5 mg/l แต่ค่า LOQ ในการวิเคราะห์นั้นสูงเกินไปที่จะวิเคราะห์ค่าปริมาณสารในระดับต่ำถึง 0.005 mg/l ได้ ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่าค่าที่เกินค่ากำหนดของ

โคเด็กซ์หรือไม่ อย่างไรก็ตามจากข้อมูลผลการวิเคราะห์ตัวอย่างอื่นที่มีค่า LOQ ในการวิเคราะห์ต่ำ พบว่ามีค่าไม่เกิน 0.005 mg/l ประเทศไทยจึงไม่ขอเสนอเพิ่มค่ากำหนดเป็น 0.01 mg/l

(2) ทองแดง (copper) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 1 mg/l ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก (ที่ 2 mg/l) เนื่องจากเห็นว่าเป็นค่าที่สามารถปฏิบัติได้ในการผลิตน้ำแร่ธรรมชาติ

(3) ปรอท (mercury) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.001 mg/l ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก (ที่ 0.006 mg/l สำหรับ inorganic mercury) ซึ่งสอดคล้องกับท่าทีของประเทศไทย โดยมีข้อสังเกตว่า ค่ากำหนดขององค์การอนามัยโลกเป็นค่าสำหรับ inorganic mercury ซึ่งได้จากการประเมินความเสี่ยงใหม่ในปี 2006 ซึ่งแสดงไว้ในเว็บไซต์ ในขณะที่ข้อมูลที่กำหนดไว้ในฉบับ 3rd edition ที่ตีพิมพ์กำหนดไว้ที่ 0.001 mg/l สำหรับปรอททั้งหมด นอกจากนี้ประชุมยังเห็นว่า เนื่องจากแหล่งน้ำต้องมีการป้องกันการปนเปื้อนปรอท และไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็น organic หรือ inorganic เนื่องจากปรอทเป็นสารที่มีความเป็นพิษสูง จึงเสนอให้คงค่ากำหนดเดิม

(4) นิกเกิล (nickel) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 0.02 mg/l ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก (ที่ 0.07 mg/l) ซึ่งสอดคล้องกับท่าทีของประเทศไทย ทั้งนี้มีหลายประเทศเห็นว่าควรเพิ่มค่ากำหนดเป็น 0.07 mg/l เพื่อให้สอดคล้องกับค่าขององค์การอนามัยโลก อย่างไรก็ตามที่ประชุมเห็นว่าค่ากำหนดของโคเด็กซ์สามารถปฏิบัติตามได้โดยการป้องกันแหล่งน้ำจากการปนเปื้อนของสิ่งแวดล้อม จึงเห็นควรคงค่ากำหนดเดิม และผู้แทนองค์การอนามัยโลกได้แจ้งว่าจะมีการทบทวนค่าใหม่เร็ว ๆ นี้

3.2.3 ยืนยันค่ากำหนดปริมาณสารของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก ซึ่งสอดคล้องกับท่าทีของประเทศไทย จำนวน 1 สาร คือ

(1) บอเรต (borate) ยืนยันค่ากำหนดที่ระดับ 5 mg/l คำนวณเป็นโบรอน ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าชั่วคราวที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก (ที่ 0.5 mg/l) เนื่องจากมีข้อจำกัดของวิธีการผลิตเพื่อลดปริมาณสารบอเรตในน้ำแร่ธรรมชาติ และผู้แทนองค์การอนามัยโลกชี้แจงว่าค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนดจะมีการปรับแก้ไขซึ่งจะดำเนินการสำเร็จในปี 2009 อย่างไรก็ตามผู้แทนบางประเทศเห็นควรแก้ไขค่ากำหนดให้สอดคล้องตามองค์การอนามัยโลก เนื่องจากปริมาณสารที่ระดับสูงจะมีผลเสีย (adverse effect) ต่อผู้บริโภค แต่ผู้แทน EC แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมว่า ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของ European Food Safety Authority (EFSA) เมื่อเร็ว ๆ นี้ พบว่า ไม่มีความเสี่ยงสำหรับผู้ใหญ่ที่ระดับบอเรตสูงสุดที่พบในน้ำแร่ธรรมชาติที่มีใน EC แต่ควรคำนึงถึงการคุ้มครองเด็กอายุ 14 ปีและต่ำกว่า และมีความเห็นว่า EC ไม่คัดค้านหากจะมีการปรับแก้ไขค่าในโอกาสต่อไป และควรทบทวนค่าของโคเด็กซ์ให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้โดยหน่วยงานวิทยาศาสตร์ที่มีอำนาจ โดยเฉพาะหลังจากที่องค์การอนามัยโลกได้ปรับแก้ไขค่าแล้วในฉบับ 4th edition

3.2.4 แก้ไขค่ากำหนด / ข้อกำหนดฉลาก ของปริมาณสารของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม ให้สอดคล้องกับค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก จำนวน 2 สาร คือ

(1) แมงกานีส (manganese) แก้ไขค่ากำหนดจากที่ระดับ 0.5 mg/l เป็น 0.4 mg/l ตามค่าชั่วคราวที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลก เนื่องจากเห็นว่าในการผลิตสามารถทำได้ อย่างไรก็ตามตามผู้แทน EC เห็นควรคงค่ากำหนดเดิมของโคเด็กซ์ เนื่องจากค่ากำหนดขององค์การอนามัยสำหรับน้ำดื่มเป็นค่ากำหนดชั่วคราวและไม่ได้กำหนดบนพื้นฐานของสุขภาพของผู้บริโภคเพียงอย่างเดียวแต่ได้พิจารณาปัจจัยอื่นที่ไม่มีผลต่อสุขภาพด้วย เช่น รส แต่ผู้แทน EC ชี้แจงว่าค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไม่ได้อยู่บนพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับรูปลักษณะความงามหรือคุณภาพ แต่อยู่บนพื้นฐานของการคุ้มครองผู้บริโภคและข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาการบริโภค แต่การอ้างถึงลักษณะปรากฏ รส และกลิ่น ใน footnote เป็นเพียงข้อมูลเสริมประกอบจากผลของการประเมินความเสี่ยงเท่านั้น ที่ประชุมจึงเห็นชอบให้ปรับค่าให้สอดคล้องกับองค์การอนามัยโลก โดยไม่ใส่ footnote เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิด

(2) ฟลูออไรด์ (fluoride) ที่ประชุมมีมติไม่กำหนดค่าปริมาณสารสูงสุดสำหรับฟลูออไรด์ตามพื้องค์การอนามัยกำหนดไว้ที่ 1.5 mg/l โดยเห็นว่าปริมาณฟลูออไรด์สูงสุดมีค่าอยู่ในช่วงกว้างมากตั้งแต่ 1.5 – 5 mg/l และเห็นว่าแต่ละประเทศมีวิธีการในการได้รับแตกต่างกัน การกำหนดในลักษณะการเตือนในฉลากจึงมีความเหมาะสมกว่า จึงมีมติให้แก้ไข Section 6.3.2 เกี่ยวกับการระบุฉลาก สำหรับค่ากำหนดในการเตือนในฉลากสำหรับทารกและเด็กที่อายุต่ำกว่า 7 ปี จาก 2.0 mg/l เป็น 1.5 mg/l ซึ่งมีรายละเอียดของ Section 6.3.2 ดังนี้

“6.3.2 If the production contains more than 1 mg/l of fluoride, the following term shall appear on the label as part of, or in close proximity to, the name of product or in an otherwise prominent position: “contains fluoride”. In addition, the following sentence should be included on the label: “The product is not suitable for infants and children under the age of seven years” where the product contains more than ~~2~~ 1.5 mg/l fluorides.”

3.2.5 แก้ไขข้อกำหนดปริมาณสารของโคเด็กซ์ที่กำหนดไว้เดิม โดยอาศัยค่าที่กำหนดไว้ในแนวทางขององค์การอนามัยโลกเป็นข้อมูล จำนวน 1 สาร คือ

(1) ไนเตรท์ (nitrite) แก้ไขค่ากำหนดจากที่ระดับ 0.02 mg/l เป็น 0.1 mg/l และตัด footnote 2 ที่มีอยู่เดิม ดังนี้ “~~Set as a quality limit (except for infants)~~” โดยเห็นว่า ค่ากำหนดของโคเด็กซ์ต่ำกว่าขององค์การอนามัยโลกที่กำหนดไว้ที่ 3 mg/l สำหรับ short term exposure และที่ 0.2 mg/l สำหรับ long term exposure และหากคงค่ากำหนดเดิมก็มีเทคนิคที่สามารถปฏิบัติได้ และน้ำแร่ควรมีคุณภาพดีกว่าน้ำดื่มอื่น อย่างไรก็ตามผู้แทนจากบางประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ICBA เห็นว่าไม่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชน และผู้ผลิตส่วนมากต้องเผชิญกับความยากลำบากที่จะ

ทำให้ได้ค่ากำหนดที่ไม่เกิน 0.02 mg/l เนื่องจากเป็นสารที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ จึงเสนอให้กำหนดค่าให้อยู่ระหว่าง 0.05 – 0.2 mg/l นอกจากนี้ผู้แทนเคนยาเสนอให้กำหนดข้อกำหนดดลากลใหม่เพื่อปกป้องสุขภาพของทารก ซึ่งหลังพิจารณาแล้ว ที่ประชุมมีมติเพิ่มค่ากำหนดเป็น 0.1 mg/l ซึ่งใกล้เคียงกับค่าชั่วคราวขององค์การอนามัยโลกที่ 0.2 mg/l (long term exposure) เพื่อป้องกันการเกิดภาวะ methaemoglobinemia ในทารก และเห็นว่าไม่จำเป็นต้องกำหนด footnote อีก

3.2.6 ที่ประชุมมีมติให้เสนอร่าง Section 3.2 และ 6.3.2 ที่ปรับแก้ไขให้คณะกรรมการโคเด็กซ์ ครั้งที่ 31 ในเดือนกรกฎาคม 2008 พิจารณารับรองเพื่อประกาศเป็นมาตรฐานในชั้นที่ 5/8 โดยขอให้ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาสารปนเปื้อนในอาหาร (Codex Committee on Contaminants in Foods; CCCF) ก่อน

3.3 ที่ประชุมพิจารณาการกำหนดงานใหม่ของคณะกรรมการโคเด็กซ์ สาขาน้ำแร่ธรรมชาติ ซึ่งมีความเห็นในที่ประชุมใน 4 ประเด็น ดังนี้

3.3.1 ผู้แทนเคนยาเสนอความเห็น ว่า ใน footnote 3 และ 4 ไม่ได้ระบุวิธีเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์และชักตัวอย่างสำหรับ surface active agents, pesticide และ PCBs, mineral oil และ polynuclear aromatic hydrocarbons ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

3.3.2 ผู้แทนเคนยาเสนอให้ทบทวน section ที่เกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ (hygiene) เนื่องจากยากในการแปลผลและการประยุกต์ใช้ข้อกำหนดจุลินทรีย์ และยังเห็นว่าข้อกำหนดจุลินทรีย์ในมาตรฐานไม่สัมพันธ์กัน

3.3.3 ผู้แทนหลายประเทศเห็นว่าควรทบทวน Codex of Hygienic Practice for Collecting, Processing and Marketing of Natural Mineral Waters (CAC/RCP 33-1985) ซึ่งประกาศมามากกว่า 20 ปี เพื่อให้เป็นปัจจุบัน อีกทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับจุลินทรีย์ทั้งในมาตรฐานน้ำแร่ธรรมชาติ (CODEXSTAN 108-1981) และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับสุขลักษณะ (CAC/RCP 33-1985) ควรเป็นไปในแนวทางเดียวกันและสอดคล้องกัน

3.3.4 ผู้แทนประเทศตูนิเซีย เสนอให้เพิ่มเติมข้อกำหนดดลากลสำหรับแร่ธาตุรอง (minor mineral) ที่มีปริมาณน้อย (trace element) ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ามาตรฐานน้ำแร่ธรรมชาติเดิมมีความยืดหยุ่นดีแล้ว และไม่ได้กีดกันผู้ผลิตในการระบุดลากลสำหรับแร่ธาตุรองดังกล่าว ซึ่งผู้แทนบางประเทศและองค์กรระหว่างประเทศหลายองค์กรเห็นว่าไม่จำเป็นต้องแก้ไขข้อกำหนดในข้อนี้

ทั้งนี้ผู้แทนจากหลายประเทศเห็นว่าคณะกรรมการมีอำนาจตามที่คณะกรรมการครั้งที่ 30 กำหนดไว้แค่พิจารณาการแก้ไข Section 3.2 เกี่ยวกับค่ากำหนดปริมาณสารเท่านั้น และไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจในการดำเนินงานต่อไปทั้งกับมาตรฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับสุขลักษณะ ซึ่งเลขานุการโคเด็กซ์ได้ชี้แจงว่า การตัดสินใจในการเริ่มงานใหม่ขั้นสุดท้ายจะดำเนินการโดยคณะกรรมการโคเด็กซ์ เมื่อได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ซึ่งจะพิจารณา critical review และถ้าประเทศ

สมาชิกต้องการเสนองานใหม่ก็ควรเตรียม Project Document ตามกระบวนการและรูปแบบที่กำหนดไว้ใน Codex procedural Manual เพื่อให้คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการไต่ถามพิจารณา ซึ่งที่ประชุมยินดีที่จะเตรียม Project Document เพื่อเสนอเลขานุการไต่ถามภายในปลายเดือนมีนาคม 2008 เพื่อจะได้เสนอพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ 61 ในเดือนมิถุนายน

3.4 ที่ประชุมเห็นว่าคณะกรรมการประสบความสำเร็จในการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการครั้งที่ 30 มอบหมายอย่างครบถ้วน จึงเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นที่จะกำหนดการประชุมครั้งต่อไปในขณะนี้